

Advies nr. 51/2018 van 13 juni 2018

Betreft: adviesaanvraag over het ontwerp van Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg inzake politiesamenwerking (CO-A-2018-037)

De Gegevensbeschermingsautoriteit, hierna de GBA;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, inzonderheid de artikelen 23 en 26;

Gelet op het verzoek om advies van Gelet op het verzoek om advies van de heer Jambon, Vice-eersteminister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, ontvangen op 26 april 2018;

Gelet op de aanvullende informatie ontvangen op 8 en 31 mei 2018

Gelet op het verslag van de heer Gert Vermeulen en Frank Schuermans;

Brengt op 13 juni 2018 het volgend advies uit:

I. VOORWERP EN CONTEXT VAN DE AANVRAAG

1. De GBA ontving op 26 april 2018 een adviesaanvraag van de Vice-eersteminister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken betreffende het ontwerp van Verdrag *tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg inzake politiesamenwerking*, hierna het Ontwerp.

2. Het Ontwerp moet het Verdrag van 8 juni 2004 tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg inzake grensoverschrijdend politieel optreden¹ vervangen en de mogelijkheden tot samenwerking aanscherpen en verruimen, waaronder de uitwisseling van informatie en persoonsgegevens. Zo beoogt het Ontwerp ook de uitbreiding van de uitwisseling van politionele gegevens met bestuurlijke overheden.

3. Met het oog op het finaliseren van het Ontwerp wenst de minister te vernemen of het Ontwerp in zijn huidige stand in overeenstemming is met het juridisch kader inzake de bescherming van de persoonsgegevens. Om deze reden is het Ontwerp nog niet voorzien van een memorie van toelichting. Het Ontwerp wordt in zijn huidige vorm samen met onderhavig advies op een volgend overleg met de verdragsluitende partijen besproken. De GBA is dit initiatief genegen en wenst daarom te onderlijnen dat de door de GBA gemaakte opmerkingen dan ook in dit perspectief moeten gelezen worden.

4. Het advies van de GBA heeft specifiek betrekking op Titel 1 en 2 van het Ontwerp en de Bijlagen 1, 2 en 5, die deel uitmaken het Ontwerp. Titel 1 heeft betrekking op de "Algemene bepalingen" waarin de begrippen en actoren gedefinieerd worden en het toepassingsgebied wordt afgebakend. Titel 2 heeft betrekking op de uitwisseling van persoonsgegevens. In Bijlage 5 van het Ontwerp worden de gegevensbanken opgesomd die toegankelijk zijn voor de verdragsluitende partijen. Bijlagen 1 en 2 hebben betrekking op de aanduiding van de bevoegde diensten en bevoegde autoriteiten waarmee persoonsgegevens kunnen uitgewisseld worden.

5. Om het advies overzichtelijk te maken, wordt een welbepaalde structuur aangehouden waardoor het onderzoek van de artikelen van Titel 2 niet op numerieke wijze verloopt.

II. ONDERZOEK VAN DE ADVIESAANVRAAG

A Voorafgaande opmerkingen

6. Artikel 3 regelt de verhoudingen van de bepalingen van het Ontwerp tot de andere Europese en internationale rechtsinstrumenten en het nationaal recht. Samengevat beoogt het Ontwerp de bestaande Europese en internationale juridische instrumenten in het kader van de grensoverschrijdende samenwerking in de strafrechtketen aan te vullen. Daarnaast is artikel 3.2 van het Ontwerp niet zonder belang voor het onderzoek van het Ontwerp: *“Voor zover in dit Verdrag niet uitdrukkelijk anders is bepaald, geschiedt de samenwerking met in achtneming het onderscheiden nationale recht van de Verdragsluitende Partijen”* en hun *“internationale verplichtingen en het recht van de Europese Unie”*. Daar waar de bepalingen van een Verdrag evident primeren op nationaal recht betekent het wel dat, voor zover bepaalde aangelegenheden niet uitdrukkelijk middels dit Verdrag worden geregeld, het Belgisch nationaal recht van toepassing is, wat zijn gevolgen heeft voor een aantal thema's.

7. De GBA vestigt er de aandacht op dat er nieuwe Europese regelgeving inzake de bescherming persoonsgegevens werd uitgevaardigd: namelijk de Algemene Verordening betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (hierna de AVG) en de Richtlijn betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen (hierna de Richtlijn).^[1] De AVG is rechtstreeks van toepassing sedert 25 mei 2018 terwijl de Richtlijn tegen uiterlijk op 6 mei 2018 in het nationaal recht moest omgezet zijn. Bij uitbrengen van onderhavig advies is de Richtlijn echter nog niet omgezet in Belgisch recht. Wel houdt de GBA rekening met het ontwerp van wet betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens zoals ingediend door de regering in het parlement op 11 juni 2018 (cf. Parl. St., Kamer, 2017-2018, n° 3126/001) en de aldaar genomen opties (hierna afgekort als GBW wat staat voor “Gegevensbeschermingswet”).

8. In de preambule en artikel 7.2. bij het Ontwerp wordt verwezen naar de Richtlijn, de AVG en andere Europese rechtsinstrumenten in het kader van grensoverschrijdende samenwerking in de strafrechtketen. Wat de Richtlijn betreft wordt in artikel 7.2. van het Ontwerp duidelijk gemaakt dat

^[1] Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)

Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad.

voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van Titel 2 van het Ontwerp rekening moet worden gehouden met bepalingen van de Richtlijn. De Richtlijn vereist inderdaad dat, met het oog op het consequent waarborgen van de bescherming van de persoonsgegevens, de internationale overeenkomsten die na de inwerkingtreding van de Richtlijn worden gewijzigd, in overeenstemming zijn met de principes van de Richtlijn.² Maar de verwijzing naar de Richtlijn is echter niet voldoende aangezien de Richtlijn niet rechtstreeks van toepassing is³. De GBA roept op om de verwijzing naar de Richtlijn aan te vullen met een verwijzing naar de respectievelijke omzettingswetten.

9. Een verdrag, zoals onderhavig Ontwerp, kan op zichzelf een wettelijke grondslag zijn voor de verwerking van persoonsgegevens. Daarbij kan afgeweken worden van het nationaal recht waarop het dan ook primeert. Evenwel wordt in het Ontwerp de uitwisseling van persoonsgegevens op diverse plaatsen afhankelijk gemaakt van de voorwaarde dat de onderscheiden verwerkingen in overeenstemming zijn met het nationaal recht.⁴ Aldus zal de GBA Titel 1 en 2 van het Ontwerp toetsen tegen de achtergrond van de principes van Richtlijn en het huidige toepasselijk nationaal wettelijk kader weliswaar met aandacht voor opties die alvast door de regering zijn genomen zoals dat blijkt uit het ontwerp van GBW

B. Finaliteit

10. Een van de basisbeginselen van het persoonsgegevensbeschermingsrecht is dat het doeleinde of de doeleinden van de verwerking welbepaald, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigd zijn.⁵ De GBA stelt vast dat de artikelen 2 en 4 van het ontwerp moeten samen gelezen worden. In artikel 2 wordt het toepassingsgebied afgelijnd, terwijl in artikel 4 het doel van de gegevensuitwisseling wordt vastgelegd en de actoren die de persoonsgegevens mogen verwerken worden aangeduid.

11. In artikel 2 wordt de grensoverschrijdende samenwerking afgebakend tot:

"a) de voorkoming, het onderzoek en de opsporing van strafbare feiten en

b) de handhaving van de openbare orde en veiligheid.

Dit doel omvat mede de bescherming en begeleiding van personen en goederen".

12. De actoren die met betrekking tot de hiervoor omschreven doeleinden persoonsgegevens kunnen verwerken, worden respectievelijk omschreven als de "bevoegde dienst" en de "bevoegde

² Zie de artikelen 60 en overwegingen 94 en 95 van de Richtlijn.

³ Hoewel onder omstandigheden en voorwaarden kunnen bepalingen die betrekkingen hebben individuele rechten van de burger direct voor de rechter ingeroepen worden, is dit in het kader van het Ontwerp niet aan de orde. Het gaat om de bepalingen van de Richtlijn die gericht zijn aan de lidstaten.

⁴ Soms wordt ook de zinsnede gebruikt "indien het nationaal zich daartegen niet verzet". Deze voorwaarde kan naar het oordeel van de GBA niet in die zin gelezen worden dat "wat niet verboden is, is toegelaten". Dit adagium gaat uiteraard niet op voor de politiediensten en de overheden van bestuurlijke politie.

⁵ Art. 5.1. b), Richtlijn.

autoriteit". Voor de bevoegde diensten wordt, met verwijzing naar Bijlage 1, de reguliere politiediensten bedoeld.⁶ Wat betreft de bevoegde autoriteiten gaat het om het openbaar ministerie en bestuurlijke overheden, beperkt tot, wat België betreft, de klassieke politionele bestuurlijke overheden, met name de minister van Binnenlandse Zaken, de minister van Justitie, de provinciegouverneurs, de arrondissementscommissarissen en de burgemeesters.⁷

13. Wat betreft de terminologie roept de GBA op om deze op een ondubbelzinnige manier te gebruiken. Zo wordt in artikel 4.3 van het Ontwerp de term "bevoegde overheden" gebruikt terwijl deze term niet in het Ontwerp wordt gedefinieerd. De GBA neemt aan dat er wordt gedoeld op "bevoegde autoriteiten", zoals omschreven in artikel 1, b) van het Ontwerp (m.a.w. voor België de hoger bedoelde klassieke politionele bestuurlijke overheden). Deze precisering is niet onbelangrijk aangezien het begrip "bevoegde overheden" op zich ruimer is dan de effectief in Bijlage 2 van het Ontwerp aangeduide "bevoegde autoriteiten". Daarnaast maken de artikel 9 en 10 van het Ontwerp gewag van "andere overheidsinstanties". Ook deze notie wordt niet gedefinieerd, maar uit de door de aanvrager verstrekte aanvullende informatie blijkt dat daarbij, in ieder geval, de gemeentebesturen worden beoogd. Het kan dan inderdaad alleen maar gaan om andere overheden dan de voormelde klassieke politionele bestuurlijke overheden (gemeentebestuur, een regionale administratie of agentschap, enz ...).

14. Op het eerste gezicht lijken de doeleinden van het Ontwerp duidelijk omschreven.

15. Het doeleinde "*de handhaving van de openbare orde en veiligheid*" valt ten dele onder het gegevensbeschermingsregime van de Richtlijn (met name voor aspecten van "openbare veiligheid" die onder de bevoegdheid van de reguliere politie vallen) en ten dele onder dat van de AVG voor wat de politieoverheden betreft. Dat laatste is het geval voor de uitoefening van de gemeentelijke bevoegdheden inzake openbare orde en bestuurlijke politie (cf. art. 133 en 135 §2 Nieuwe Gemeentewet; hierna: NGW).

C. Wettelijke basis

16. De doeleinden voor de verwerking moeten vervolgens ook een wettelijke grondslag hebben. De GBA merkt op dat het Ontwerp, wanneer het bij wet goedgekeurd en geratificeerd is, een rechtsbasis is voor de uitwisseling van persoonsgegevens onder de voorwaarden en waarborgen die door de verdragsluitende partijen in het Ontwerp worden bepaald. Zoals in randnummer 7 wordt

⁶ Zoals bepaald in artikel 3 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus.

⁷ Daarnaast wordt ook de Algemene Directie Dienst Vreemdelingenzaken en de Algemene Directie Crisiscentrum van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken genoemd, zij het beperkt tot de toepassing van artikel 25 van het Ontwerp (in het kader van het grensoverschrijdend vervoer en begeleiding van personen en goederen).

opgemerkt is de Richtlijn nog niet in de Belgische rechtsorde omgezet terwijl de gegevensuitwisseling in het kader van het Ontwerp in overeenstemming moet zijn met het toepasselijk nationale recht (zie art. 3.2 van het Ontwerp, randnummer 6).

17. De GBA stipt aan dat artikel 8.1. van de Richtlijn de kernbepaling vormt voor de rechtmatigheid van de verwerkingsactiviteiten. De persoonsgegevens kunnen slechts verwerkt worden indien het doel van verwerking een wettelijke basis heeft in het nationale recht. Deze wettelijke basis moet aan de nodige kwaliteitsvereisten voldoen, met name voorzienbaarheid en toegankelijkheid. In dat verband moeten de artikelen 2 en 4 van het Ontwerp gelezen worden in samenhang met de wet op het politieambt (WPA).⁸ In deze laatste wordt het juridisch kader de lege lata omschreven in verband met de verwerking van persoonsgegevens voor de doeleinden zoals in artikel 2 het Ontwerp vastgelegd. De WPA omvat het juridisch kader voor de verwerking (uitwisseling) van persoonsgegevens en informatie door de politiediensten en andere in dezelfde wet omschreven actoren, waaronder de bevoegde autoriteiten zoals aangeduid in Bijlage 2 van het Ontwerp (randnummer 12).

18. Artikel 4.3. van het Ontwerp bepaalt: "*de bevoegde diensten (kunnen) elkaar, "in de mate dat het nationale recht van de aangezochte Verdragsluitende Partij zich hier niet tegen verzet, op verzoek persoonsgegevens en informatie verstrekken voor de uitvoering van hun wettelijke opdrachten ten behoeve van het treffen van bestuurlijke maatregelen door de daartoe bevoegde overheden ter voorkoming van strafbare feiten en ter handhaving van de openbare orde en veiligheid".*"⁹

19. De GBA merkt op dat de WPA een gelijkaardige bepaling bevat. Krachtens artikel 44/1, § 4, WPA kunnen de bevoegde bestuurlijke overheden politionele en strafrechtelijke gegevens van de politie ontvangen indien dat noodzakelijk is voor het nemen van maatregelen die van belang zijn voor de uitoefening van de bestuurlijke politie en die aanleiding kunnen geven tot beslissingen van bestuurlijke politie, behoudens wanneer dit de uitoefening van de strafvordering in het gedrang kan brengen, maar onverminderd de maatregelen die noodzakelijk zijn in geval van een ernstig en onmiddellijk gevaar voor de bescherming van personen en van de openbare veiligheid of gezondheid.

20. Naar analogie met artikel 44/1, § 4, WPA gaat de GBA er vanuit dat artikel 4, derde lid, van het Ontwerp de situaties beoogt waarbij de bevoegde bestuurlijke overheden over informatie moeten kunnen beschikken om, vanuit hun bevoegdheden en verantwoordelijkheden, maatregelen te kunnen nemen om de openbare orde te handhaven. Wanneer, bijvoorbeeld, door de politie van verdragsluitende partijen een grootscheepse actie wordt opgezet, kan dat gevolgen hebben voor de bescherming van de openbare orde en veiligheid. Daarom kan de lokale overheid voorafgaand aan de actie worden ingelicht zodat deze de nodige beslissingen kan nemen om de openbare orde en

⁸ Wet van 5 augustus 1992 op het politieambt.

⁹ Onze onderlijning.

veiligheid te handhaven. In zoverre artikel 4.3. van het Ontwerp de hiervoor beschreven situaties beoogt, heeft de GBA geen specifieke opmerkingen. Indien dit artikel echter ook betrekking heeft op de hierna beschreven gegevensuitwisseling, is, zoals hierna in rubriek C.1. zal blijken, de draagwijdte ervan niet vrij van kritiek in het licht van kwaliteitsvereisten waaraan de wettelijke grondslag voor de verwerkingsactiviteiten moet voldoen.

C.1. Doorverstrekking aan andere overheidsinstanties

21. Artikel 9.1. van het Ontwerp heeft betrekking op de doorgifte van politionele gegevens aan "*andere overheidsinstanties*" die geen "bevoegde autoriteit" zijn in de zin van dit Ontwerp, t.t.z. geen klassieke politionele bestuurlijke overheid. De doorgifte aan de overheidsinstantie kan slechts gebeuren na toestemming van de verstreckende bevoegde dienst en voor een concreet geval. De GBA herhaalt het belang van een ondubbelzinnig gebruik van de terminologie in het Ontwerp. Als met die "*andere overheidsinstanties*" alleen "bevoegde autoriteiten", zoals de burgemeester wordt bedoeld, dan is het niet zinvol om andere termen in het Ontwerp aan te wenden. Indien het echter effectief gaat, wat naar het oordeel van de GBA wel degelijk de bedoeling lijkt, om een overheidsinstanties die niet in het Ontwerp worden benoemd, zoals de gemeenten of bijzondere federale of regionale administraties (bijvoorbeeld de federale of regionale sociale inspectie) dan is de GBA van oordeel dat dit duidelijk in het Ontwerp moet vastgelegd worden.

22. Uit de aanvullende informatie van de aanvrager blijkt dat artikel 9.1. van het Ontwerp ook een gegevensuitwisseling in het kader van een zgn. "bestuurlijke handhaving" moet faciliteren. Aldus beoogt het Ontwerp de doorgifte van strafrechtelijke gegevens naar bestuurlijke overheden in het kader van het nemen van bestuurlijke maatregelen met het oog op de bestrijding en voorkoming van de criminaliteit op lokaal niveau. Te denken valt aan het weigeren van een uitbatingsvergunning aan een verzoeker in België die, bijvoorbeeld, in Nederland het voorwerp uitmaakt van een strafrechtelijk onderzoek en waarbij wordt gevreesd dat de verzoeker de uitbatingsvergunning zal misbruiken om malafide praktijken te handhaven, op te zetten dan wel te faciliteren. In deze situatie worden de persoonsgegevens eerst aan de Belgische politie bezorgd en vervolgens aan de gemeente verstrekt. Het besluit van het bestuursorgaan wordt dan (mede) gebaseerd op de informatie die door de Nederlandse politie werd verstrekt.

23. De GBA merkt op dat de gegevensverwerking in het kader van de bestuurlijke handhaving best als een afzonderlijke doeleinde zou beschouwd worden. De gegevensverwerking in het kader van deze bestuurlijke handhaving (of het zgn. "gewapend bestuur", term die inmiddels wel verlaten werd) heeft een vergaande impact op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene. De lokale overheid krijgt in dat geval immers toegang tot de politionele en strafrechtelijke antecedenten of informatie van de burger in het kader van een welbepaalde administratieve

aangelegenheid.¹⁰ In dit verband verwijst de GBA naar artikel 9.3. van het Ontwerp. Op de (verdere) verwerking van ontvangen gegevens door het gemeentebestuur in het kader van het de bestuurlijke handhaving is echter de AVG van toepassing. Op grond van artikel 6.3 AVG dient die bestuurlijke handhaving een specifieke wettelijke basis te hebben waarover kan gediscussieerd worden of dat actueel in België afdoende het geval is. In dat opzicht verwijst de GBA naar de omzendbrieven van de procureurs-generaal van Gent en Antwerpen van 13 oktober 2017 betreffende de deelname van het openbaar ministerie aan de bestuurlijke handhaving waarin de geldende wettelijke bepalingen worden opgesomd die het bestuur toelaten om over gerechtelijke informatie te beschikken (zowel in het Gerechtelijk wetboek, het Wetboek van strafvordering, het Strafwetboek en de WPA) maar waarin toch gepleit wordt voor een soort van kaderwet bestuurlijke handhaving naar Nederlands voorbeeld.

24. Zoals in randnummer 21 uiteengezet, vereist de doorgifte van de persoonsgegevens (en informatie) aan het lokale bestuur verder de toestemming van de verstreckende politiedienst. In principe wordt deze toestemming geval per geval verstrekt. Volgens artikel 9.2. van het Ontwerp kan de toestemming ook verleend worden *"in de vorm van een algemene toestemming voor categorieën van gegevens of categorieën van verdere verwerking, indien en voor zover het nationale recht van de aangezochte Verdragsluitende Partij zich er niet tegen verzet"*.

25. Zonder afbreuk te doen aan de opmerkingen in randnummer 23, merkt de GBA op dat de doorgifte van persoonsgegevens in het kader van de bestuurlijke handhaving in overeenstemming moet zijn met het proportionaliteitsprincipe. Dat houdt in dat de persoonsgegevens die in verband staan met de welbepaalde verwerkingsactiviteit moeten in verhouding staan tot het doel van de verwerking. Deze oefening moet telkens opnieuw worden gemaakt wanneer de persoonsgegevens worden verwerkt voor een ander doel dan waarvoor de persoonsgegevens oorspronkelijk werden verwerkt. *A fortiori* lijkt het dan ook moeilijk te spreken van het verstrekken van een "algemene toestemming".

26. Artikel 9.3. bepaalt dat de doorgifte aan andere overheidsdiensten geschiedt met eerbiediging van de Richtlijn. Zoals hiervoor reeds opgemerkt, moet de Richtlijn worden omgezet worden in nationaal recht. Daarom is de verwijzing naar de Richtlijn niet voldoende. Er dient ook verwezen te worden naar de omzettingwet en, in het licht van artikel 9.3 van het Ontwerp, naar de AVG waaraan de ontvangende "andere overheidsinstanties" aan onderworpen zijn.

27. Artikel 10 van het Ontwerp heeft betrekking op de doelbinding en de verdere verwerking voor andere doeleinden. Artikel 10.1. bepaalt dat de bevoegde diensten *"en elke andere overheidsinstantie"* waaraan gegevens zijn verstrekt deze mogen gebruiken voor *"alle doeleinden bedoeld in artikel 2"*

¹⁰ Waartegen voor de verzoeker rechtsmiddelen openstaan en mogelijks andere grondrechten kunnen ingeroepen worden, zoals openbaarheid van bestuur.

van dit Verdrag". GBA begrijpt dat de politiediensten van de verdragsluitende partijen zowel instaan voor het voorkomen, onderzoeken en opsporen van strafbare feiten als voor de handhaving van de openbare orde en veiligheid. Dat is echter, zoals reeds hoger opgemerkt, niet noodzakelijk het geval voor "andere overheidsinstantie" zodat deze wijze van formulering het gevaar voor doelafwending in zich draagt.

28. Het gevaar voor doelafwending lijkt zelfs in artikel 10.2. van het Ontwerp voorzien te worden. De laatste zin van het tweede lid bepaalt dat de door politie en de andere overheidsinstanties ontvangen gegevens slechts na schriftelijke (algemene) toestemming van de verstreckende politiedienst voor "*een ander doel*" gebruikt kunnen worden. Dit lijkt strijdig met artikel 2 van het Ontwerp (waarin de doeleinden zijn vastgelegd) indien artikel 10.2. zou kunnen gelezen worden dat het toelaat af te wijken van art. 10.1 en als zodanig een doelafwending zou toelaten tot buiten de doeleinden als bedoeld in art. 2. Daarom stelt de GBA voor dat "ander doel" wordt vervangen door een "ander doel bedoeld in artikel 2". Op die manier is het duidelijk dat de persoonsgegevens van meneer X die, bijvoorbeeld, in verband met een onderzoek naar een inbraak werden verkregen ook, mits schriftelijk toestemming van de verstrekker, in een moordonderzoek op persoon Y mogen gebruikt worden. In dat geval gaat het om een verdere verwerking voor een ander doel (moordzaak) dan waarvoor de persoonsgegevens aanvankelijk werden verwerkt (inbraak), maar valt de verwerking nog binnen de finaliteit van artikel 2 van het Ontwerp.

29. Artikel 10.3 van het Ontwerp heeft betrekking op de uitwisseling van persoonsgegevens als bewijs in strafzaken. De ontvangen persoonsgegevens kunnen slechts als bewijs door de ontvangende verdragspartij worden gebruikt na schriftelijke toestemming van de verstreckende partij. De GBA merkt op dat de verdragsluitende partijen van het Ontwerp ook gebonden blijven aan het Kaderbesluit 2006/960/JBZ van de Raad van 18 december 2006.¹¹ De GBA vestigt de aandacht op de artikelen 2.4 en 2.5 van de Wet van 9 december 2004 *betreffende de internationale politiële verstrekking van gegevens van persoonlijke aard en informatie met gerechtelijke finaliteit, de wederzijdse internationale rechtshulp in strafzaken en tot wijziging van artikel 90ter van het Wetboek van strafvordering*, die o.m. bedoeld Kaderbesluit omzet in het Belgisch recht. Zo bepaalt art. 2.4 van deze wet dat de verstrekte persoonsgegevens niet als bewijs mogen gebruikt worden, tenzij met toestemming van de gerechtelijke overheid. Daarnaast voorziet artikel 2.5, eerste lid, van deze wet in een autonomie voor de doorgifte door politiediensten van rechtstreekse beschikbare of toegankelijk persoonsgegevens voor de doorgifte van persoonsgegevens. Maar ook voor deze verstrekking van persoonsgegevens zal onder omstandigheden de schriftelijke toestemming van de gerechtelijke overheid vereist zijn. De GBA vraagt om artikel 10.3. aan te passen door in fine "verleend door de verstreckende Verdragsluitende Partij" te vervangen door "verleend door de verstreckende Verdragsluitende Partij, na toestemming

¹¹ Kaderbesluit 2006/960/JBZ van de Raad van 18 december 2006 *betreffende de vereenvoudiging van de uitwisseling van informatie en inlichtingen tussen de rechtshandhavingsautoriteiten van de lidstaten van de Europese Unie*.

daartoe vanwege de eigen gerechtelijke overheden". Op die manier wordt vermeden dat zou worden volstaan met een loutere politionele toestemming voor gebruik als bewijs, wat in strijd zou zijn met artikel 2.4 van genoemd Kaderbesluit.

30. In artikel 11 van het Ontwerp worden de modaliteiten van de toestemming geregeld. Ten opzichte van het eerste lid heeft de GBA geen specifieke opmerkingen, behalve, zoals hiervoor opgemerkt, voor zover de doorgifte niet onder artikel 2 van het Ontwerp valt. Het tweede lid en het derde lid handelen over de criteria en de voorwaarden voor het verlenen van toestemming in het kader van de hiervoor besproken artikelen 9 en 10 van het Ontwerp. Daarbij wordt verwezen naar het nationaal recht. Het is voor de GBA echter onmogelijk de modaliteiten te toetsen wanneer niet wordt gespecificeerd over welke nationale wetgeving het gaat. In die zin is de draagwijdte van artikel 11 onduidelijk.

C.2. ANPR-referentiegegevens

31. Artikel 13.1 van het Ontwerp voorziet in de verstrekking van referentiegegevens bij een geautomatiseerde vergelijking van kentekens. Deze verwerking van persoonsgegevens heeft betrekking op gegevens waarmee de door een ANPR-camera gescande nummerplaat wordt vergeleken met een referentiebestand waarin, bijvoorbeeld, gestolen voertuigen zijn opgeslagen (een zogenaamde "zwarte lijst"). Op zichzelf heeft de GBA geen opmerkingen voor deze geautomatiseerde uitwisseling van referentiegegevens.

32. De vraag rijst naar de wettelijke grondslag. Volgens artikel 44/2, § 3, 1°, WPA worden ANPR-gegevens opgeslagen in een technische gegevensbank. Deze technische gegevensbanken worden niet vermeld in Bijlage 5 van het Ontwerp en evenmin in artikel 44/11/13 WPA. Bijgevolg voorziet het Ontwerp niet in een wettelijke grondslag voor de geautomatiseerde vergelijking van kentekengegegevens.

33. In het eerste lid van artikel 13 van het Ontwerp wordt verder bepaald dat de referentiegegevens onder de voorwaarden van artikel 13.2 aan een bevoegde dienst van een andere verdragsluitende partij worden verstrekt. Wanneer de referentiegegevens worden verstrekt, moet de verstrekende dienst de "*opvolgingshandeling*" vermelden waarvan ze vraagt dat deze door de ontvangende dienst wordt uitgevoerd. Wat onder "*opvolgingshandeling*" wordt verstaan, wordt niet in het Ontwerp gedefinieerd. Deze onduidelijkheid brengt met zich mee dat de bepaling dreigt politionele rechtshulp mogelijk te maken daar waar een verzoek tot wederzijdse rechtshulp, gedaan door de

gerechtelijke autoriteiten, noodzakelijk is.¹² Er moet op gewezen worden dat voor sommige "opvolgingshandelingen", bijvoorbeeld een vrijheidsberoving, de tussenkomst van het openbaar ministerie of de onderzoeksrechter noodzakelijk is. Indien deze opvolgingshandeling daarentegen zou in verband staan met een bepaalde maatregel die ten opzichte van de betrokkene tijdens een interventie rechtsgeldig door de politie kan moet genomen worden, vraagt de GBA om dit duidelijk in het Ontwerp te omschrijven, en de opvolgingshandelingen in het Ontwerp uitdrukkelijk te beperken tot handelingen waarvan het verzoek niet is voorbehouden aan de gerechtelijke autoriteiten in het kader van de wederzijdse rechtshulp in strafzaken.¹³

34. Voorts staat artikel 13.4 van het Ontwerp op gespannen voet met het derde lid van hetzelfde artikel. Terwijl het derde lid de voorwaarde oplegt dat de referentiegegevens "*enke*" voor een geautomatiseerde vergelijking worden gebruikt, creëert het vierde lid een opening door te bepalen dat de referentiegegevens volgens het nationaal recht (van de ontvanger) kunnen verwerkt worden. Houdt dit in dat de referentiegegevens dan toch nog voor andere doeleinden kunnen verwerkt worden? De GBA roept de verdragsluitende partijen op om deze onduidelijkheid op te helderen.

C.3. Toegang tot politiedatabanken

35. Artikel 5 van het Ontwerp heeft betrekking op gegevensbanken waaruit persoonsgegevens kunnen uitgewisseld worden. Volgens artikel 5.1. moeten de Verdragspartijen elkaar "*schriftelijk op de hoogte stellen van de databanken waaruit op grond van artikel 4 van dit Verdrag persoonsgegevens en informatie kunnen worden verstrekt*". De GBA vraagt zich af welke gegevensbanken hiermee geïdentificeerd worden. In de huidige redactie van artikel 5.1. is het voor de GBA onmogelijk om de rechtmatigheid van de toegang tot gegevensbanken te onderzoeken als niet vooraf vaststaat welke gegevensbanken worden bedoeld. De GBA is bijgevolg van oordeel dat de databanken die toegankelijk zijn voor de actoren in het Ontwerp moet omschreven worden bijvoorbeeld door te verwijzen naar de in bijlage bedoelde databanken. Het volstaat dus niet dat de verdragsluitende partijen "*elkaar schriftelijke op de hoogte stellen*" van de databanken die in aanmerking komen.

36. In artikel 5.2. worden de gegevensbanken aangeduid die in aanmerking komen voor de politiediensten ter uitvoering van de artikelen 14, 15 en 16. In tegenstelling tot het eerste lid, gaat om de gegevensbanken die in Bijlage 5 van het Ontwerp worden opgesomd. De vermelde artikelen hebben betrekking op de bevraging van politiedatabanken op basis van "hit/no hit" (artikel 14), de toegang

¹² Wet van 9 december 2004 *betreffende de internationale politieke verstrekking van gegevens van persoonlijke aard en informatie met gerechtelijke finaliteit, de wederzijdse internationale rechtshulp in strafzaken en tot wijziging van artikel 90ter van het Wetboek van strafvordering.*

¹³ Wat de Belgische politie betreft kunnen zij in ANG nagaan of tegenover de betrokkene een welbepaalde maatregel moet genomen worden of de wijze waarop de betrokkene moet benaderd worden, zoals "alias", "gevaarlijk", "fouilleren", "aanhouden". Tegelijk zal bij en ANG-controle ook gekeken worden of de betrokkene in SIS of bij Interpol (ASF) signaleerd staat.

tot politiedatabanken door politieambtenaren in een gemeenschappelijke politiepost (artikel 15) en de raadpleging van voor de politie toegankelijke databanken tijdens gemengde patrouilles en gemeenschappelijke controles (artikel 16).

37. Wat betreft de rechtstreekse bevraging van de databanken op basis van "hit/no hit" (als bedoeld in artikel 14 van het Ontwerp) gaat het volgens Bijlage 5 van het Ontwerp om de Algemene Nationale Gegevensbank (ANG), de basisgegevensbanken en de bijzondere gegevensbanken, zoals omschreven in artikel 44/2, § 1 WPA. De artikelen 15 en 16 voorzien in een rechtstreekse toegang (in de bijlage omschreven als "rechtstreekse raadpleging) van de ANG, de basisgegevensbanken en de bijzondere gegevensbanken.

38. Aangezien de rechtstreekse bevraging van de genoemde politiedatabanken blijkens artikel 14.2 van het Ontwerp slechts kan gebeuren indien dat in overeenstemming is met het nationale recht, geldt artikel 44/11/13, § 4 van de WPA als wettelijk toetsingskader, inhoudend dat rechtstreekse toegang of bevraging enkel mogelijk is onder de voorwaarden bepaald in een internationale rechtsregel die België verbindt. Het ontwerp kan gelden als dergelijk internationale rechtsregel. De GBA gaat er verder van uit dat artikel 44/11/13, § 4 van de WPA ook geldt voor de rechtstreekse toegang in een gemeenschappelijke politiepost (artikel 15) en voor de rechtstreekse raadpleging van voor de politie toegankelijke databanken tijdens gemengde patrouilles en gemeenschappelijke controles (artikel 16), ook al vereist het Ontwerp niet expliciet overeenstemming met het nationaal recht. Daarbij stelt de GBA vast dat artikel 44/11/13, § 4 onder die voorwaarden alleen een rechtstreeks bevraging van de ANG mogelijk maakt, en niet van de basisgegevensbanken en bijzondere gegevensbanken. Aldus ontbreekt het artikel 5 van het Ontwerp aan een wettelijke grondslag om de buitenlandse politiediensten, bedoeld in het Ontwerp, een rechtstreekse toegang te verlenen tot de basisgegevensbanken en bijzondere gegevensbanken van de Belgische politie. Bijgevolg kunnen de buitenlandse politiediensten niet wettig deze twee soorten politiedatabanken bevragen en raadplegen ter uitvoering van de artikelen 14, 15 en 16 van het Ontwerp.

39. Volgens het derde lid van artikel 15 en 16 kan de bevoegde dienst die de databanken beheert nadere voorwaarden stellen voor het verlenen van een autorisatie alsmede richtlijnen voor het gebruik van de autorisatie voor de raadpleging als (bedoeld in het tweede lid). Verder voorzien de artikelen 14 en 15 dat in een uitvoeringsovereenkomst tussen de Verdragsluitende Partijen de operationele en technische voorzieningen, voorwaarden en modaliteiten benodigd voor rechtstreekse bevraging/toegang worden vastgelegd. Enkel in het geval van artikel 15 is het sluiten en in werking treden van bedoelde uitvoeringsovereenkomst overigens een prealabele voorwaarde, zodat de GBA vraagt dit ook voor artikel 14 als prealabele voorwaarde te voorzien.

40. Ten gronde is de GBA van oordeel dat de grondvoorwaarden voor de toegang tot of bevraging/raadpleging van de Belgische onderscheiden databanken in het Ontwerp moeten vastgelegd worden. Dat vloeit, voor wat de ANG betreft, sowieso al voort uit het eerder aangehaalde artikel 44/11/13, § 4 WPA, dat voorschrijft dat een rechtstreekse bevraging ervan enkel mogelijk is onder de voorwaarden bepaald in een internationale rechtsregel die België verbindt. Enkel de praktische modaliteiten zouden in een uitvoeringsovereenkomst kunnen geconcretiseerd worden, en voor advies aan de GBA of de bevoegde toezichthoudende autoriteit (hierna afgekort als "TA"; volgens het ontwerp van GBA wordt het Controleorgaan op de politionele informatie (C.O.C.) immers de bevoegde toezichthoudende autoriteit op de politionele gegevensverwerkingen) worden voorgelegd. Anders verkeert de GBA in de onmogelijkheid om de voorwaarden en modaliteiten aan een proportionaliteitstoets, zoals voorzien in de Richtlijn en de toepasselijke nationale wetgeving te onderwerpen.

C.4. Toegang tot administratieve databanken

41. In artikel 16 wordt de toegang tot nationale gegevensbanken niet beperkt tot politiedatabanken. Het betreft nog andere nationale gegevensbanken die voor de politie toegankelijk zijn. Er kan toegang worden verleend tot de volgende administratieve databanken die in Bijlage 5 zijn opgelijst:

- het Rijksregister
- de databank inschrijving voertuigen (D.I.V)
- de databank rijbewijzen
- het Detentie Informatiesysteem (Sidis suite), en
- de Kruispuntbank van ondernemingen (KBO).

42. De GBA stelt vast dat artikel 16 van het Ontwerp weliswaar niet uitdrukkelijk vereist dat de toegang tot deze administratieve databanken volgens de voorwaarden van het nationaal recht moet gebeuren, maar het voorziet ook geen uitdrukkelijke afwijking van het nationaal recht, zoals voorzien art. 3.2 van het Ontwerp (randnummer 6). Aldus is de GBA van oordeel dat de grensoverschrijdende toegang tot het Rijksregister in de wet op het Rijksregister moet vastgelegd worden, wat niet het geval is.¹⁴ Er ontbreekt bijgevolg een wettelijke grondslag om de andere verdragspartijen toegang te geven tot deze databank.

43. Indien het Ontwerp wél een wettelijke grondslag wil bieden voor de toegang tot het Rijksregister is het in ieder geval noodzakelijk dat het Ontwerp, of minstens een uitvoeringsbesluit, de informatiegegevens vermeldt waartoe de politieambtenaar van de andere verdragspartijen toegang

¹⁴ Wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

kunnen hebben. Zoals hiervoor reeds opgemerkt, is het voor de GBA anders onmogelijk om de proportionaliteit van de informatiegegevens te beoordelen.¹⁵

44. Wat de toegang tot het de DIV betreft, is de grensoverschrijdende samenwerking voorzien in artikel 9, § 1 van de wet van 19 mei 2010 *houdende oprichting van de Kruispuntbank van de voertuigen*. De type gegevens die bij toepassing van artikel 9, § 1 van deze wet kunnen verwerkt worden zijn nader bepaald in artikel 2 van het koninklijk besluit van 8 juli 2013 *ter uitvoering van de wet van 19 mei 2010 houdende oprichting van de Kruispuntbank van de voertuigen*. Het Ontwerp beschrijft echter niet de gegevens die kunnen geraadpleegd worden. De GBA is van oordeel dat de oefening moet worden gemaakt welke type gegevens in het kader van de doeleinden van het Ontwerp noodzakelijk zijn en in een uitvoeringsbesluit moeten worden opgenomen en voor advies aan de GBA of de bevoegde TA worden voorgelegd.

45. De politiediensten van Nederland en Luxemburg kunnen daarnaast ook toegang krijgen tot "*de databanken met rijbewijsgegevens van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en de Federale Overheidsdienst Justitie*". De artikelen 4 tot en met 25 van wet van 14 april 2011 *houdende diverse bepalingen* regelen de oprichting van en de Kruispuntbank van de rijbewijzen (hierna KBR). De GBA stelt vast dat artikel 6 van de KBR beantwoordt aan de doeleinden van het Ontwerp. Het type gegevens die door de kruispuntbank van de rijbewijzen wordt verwerkt, is evenwel zeer uitgebreid, waaronder inzake vakbekwaamheid en gezondheidsgegevens. In het licht van de proportionaliteit is de GBA van oordeel dat de gegevens waartoe in het kader van de toepassing van de doeleinden van het Ontwerp de toegang noodzakelijk is in het Ontwerp of, minstens, in een uitvoeringsbesluit, worden opgenomen en voor advies aan de GBA of de bevoegde TA worden voorgelegd.

46. Vervolgens kunnen ook de KBO en Sidis Suite geraadpleegd worden. Wat de KBO betreft krijgt iedere onderneming of vestigingseenheid een uniek ondernemingsnummer toegekend. Dit nummer en de identificatiegegevens en andere informatie van de onderneming of de vestiging zijn openbaar, en dus vrij raadpleegbaar. Omwille van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer is bepaalde informatie, die betrekking heeft op de natuurlijke personen van de onderneming of vestiging, niet vrij toegankelijk. Deze beperking wordt in het Ontwerp niet vermeld noch geregeld. De GBA kan bijgevolg slechts raden naar de reikwijdte van de toegangsmogelijkheden tot de KBO door de politiediensten van de verdragsluitende partijen.

¹⁵ Bovendien komt de problematiek van de machtigingen voor de toegang tot het Rijksregister aan de orde. Het vooralsnog onduidelijk of, gelet op de verschillende ophanden zijnde wettelijke initiatieven, het gebruik van het Rijksregisternummer en de toegang tot informatiegegevens van het Rijksregister ook in de toekomst aan een machtiging zal gekoppeld zijn.

47. Wat Sidis Suite betreft stelt de GBA vast dat, niettegenstaande de kritische opmerkingen van de GBA¹⁶, deze tot op heden nog steeds niet wettelijk omkaderd is.¹⁷ Er kan dan ook moeilijk in het Ontwerp een wettelijke basis gecreëerd worden om toegang te verlenen tot een databank die niet wettelijk is omkaderd en waarvan de GBA in het licht van de doeleinden van het Ontwerp de (on)verenigbaarheid niet kan beoordelen.

48. Artikel 17, eerste lid, van het Ontwerp voorziet in een afzonderlijke regeling voor het raadplagen van het bevolkingsregister en "andere overheidsregisters". De GBA heeft daarbij twee opmerkingen. Er valt in de eerste plaats niet in te zien waarom de toegang tot het bevolkingsregister nodig is, aangezien de gegevens ook in het Rijksregister worden vermeld. Het bevolkingsregisters is immers een bron van het Rijksregister. Hoewel inderdaad niet alle gegevens van het bevolkingsregister in het Rijksregister worden bewaard, rijst ook hier opnieuw de vraag welke gegevens door het Ontwerp gevisieerd worden die niet in het Rijksregister worden bewaard. In de tweede plaats weet de GBA niet welke "andere overheidsregisters" het Ontwerp viseert, laat staan welke gegevens kunnen geraadpleegd worden. Op basis van de redactie van artikel 17, eerste lid, kan de GBA dus onmogelijk beoordelen of de toegang tot het bevolkingsregister gepast is in het licht van de doeleinden van het Ontwerp, en al helemaal niet voor de "andere overheidsregisters" waarnaar men het raden heeft. Bovendien komt, zoals met betrekking tot het Rijksregister, de problematiek van de machtigingen opduiken (randnummer 44). De toegang tot het bevolkingsregister is strikt afgebakend.¹⁸

49. Het derde lid van artikel 17 lijkt een vangnet te willen vormen in geval de toegang tot deze het bevolkingsregister en andere overheidsregisters registers niet wordt toegepast. In dat geval kunnen de persoonsgegevens toch worden uitgewisseld op grond van artikel 4 van het Ontwerp, die het doel van de uitwisseling regelt. De GBA is echter van oordeel dat de verwijzing naar artikel 4 van het Ontwerp de tekortkomingen inzake finaliteit zoals vermeld in het vorig randnummer niet wegneemt, zelfs al biedt de wet van 9 december 2004 inzake wederzijdse rechtshulp¹⁹ op zich een rechtsbasis voor de uitwisseling van gegevens uit registers waartoe de politie toegang heeft.

C. 5. Uitvoeringsovereenkomsten

50. In de artikelen van het Ontwerp die betrekking hebben op de hit/no-hit bevraging van politiedatabanken (artikel 14), de raapleging van diezelfde databanken in een gemeenschappelijke

¹⁶ Schrijven van 15 februari 2013 en adviezen van de Commissie nr. 08/2016 van 24 februari 2016, nr. 10/2017 van 22 februari 2017 en nr. 50/2017 van 20 september 2017.

¹⁷ Parl. St. Kamer 2016-2017, 54-2194/1.

¹⁸ Koninklijk besluit van 16 juli 1992 *betreffende het verkrijgen van informatie uit de bevolkingsregisters en uit het vreemdelingenregister*

¹⁹ Zie artikel 2.2. van de wet van 9 december 2004 *betreffende de internationale politieke verstrekking van gegevens van persoonlijke aard en informatie met gerechtelijke finaliteit, de wederzijdse internationale rechtshulp in strafzaken en tot wijziging van artikel 90ter van het Wetboek van strafvordering*.

politiepost (artikel 15) en de raapleging van het bevolkingsregister en andere overheidsregisters (artikel 17) voorzien erin dat de voorwaarden en modaliteiten voor de raadpleging in een "uitvoeringsovereenkomst" worden beslecht.

51. De GBA heeft bezwaren tegen deze wijze van normering van de verwerking van persoonsgegevens. Er bestaat het reële gevaar dat de uitvoeringsovereenkomst ontsnapt aan een parlementaire controle. Dergelijke overeenkomst heeft bovendien geen verdragsstatus, tenzij deze uitvoeringsovereenkomst door het parlement geratificeerd wordt.

52. De GBA stelt overigens vast dat de voorwaarden en modaliteiten voor het raadplegen van voor de politie toegankelijke databanken tijdens gemengde patrouilles en controles (artikel 16), zoals opgesomd in Bijlage 5, niet door een uitvoeringsovereenkomst wordt geregeld. Wat meer is, de nadere voorwaarden en richtlijnen worden zelfs niet door de verdragsluitende partijen vastgelegd, maar overgelaten aan de politiediensten zelf. De GBA kan deze werkwijze niet bijtreden. De GBA heeft er het raden naar in welk rechtsinstrument deze voorwaarden en richtlijnen worden vastgelegd.

53. Daarom, in het licht van wat voorafgaat, herhaalt de GBA dat alle gegevensbanken die in aanmerking komen om geraadpleegd te worden in het kader van de doeleinden van het Ontwerp en de voorwaarden en waarborgen voor het raadplegen in het Ontwerp zelf moeten vastgelegd worden.

D. Modaliteiten en veiligheid van de gegevensuitwisseling

54. Artikel 12 van het Ontwerp regelt de wijze van gegevensuitwisseling. Volgens het eerste lid geschiedt de uitwisseling van persoonsgegevens schriftelijk of elektronisch. Het tweede lid voorziet dat de uitwisseling ook mondeling kan gebeuren. Afspraken over de beveiligingseisen over het elektronisch kanaal dat wordt gebruikt, worden volgens het derde lid schriftelijk vastgelegd.

55. De GBA is van oordeel dat artikel 12 in geen geval voldoet aan de voorwaarden van de Richtlijn Politie en Justitie en het beschermingsmodel inzake internationale gegevensuitwisseling. De Richtlijn stelt namelijk hoge beveiligingseisen in verband met de betrouwbaarheid, integriteit en beschikbaarheid van de persoonsgegevens en bijhouden van logbestanden. Op de verwerkingsverantwoordelijk rust immers de plicht om aan te tonen dat de nodige beveiligingsmaatregelen worden genomen.²⁰

56. De GBA merkt op dat de voorwaarden en modaliteiten inzake gegevensoverdracht niet vrij tussen de verdragspartijen kunnen vastgelegd worden, maar in een nationaal uitvoeringsbesluit moet

²⁰ Zie onder meer de artikelen 25 en 29 van de Richtlijn Politie en Justitie.

geregeld worden. Een transparant juridisch en technisch omkaderd systeem van gegevensuitwisseling is onontbeerlijk. Bij wijze van voorbeeld verwijst de GBA naar het uitvoeringsbesluit van 30 oktober 2015 met betrekking tot de mededeling van persoonsgegevens aan Interpol.²¹ Er worden hoge eisen gesteld aan de wijze waarop de persoonsgegevens worden medegedeeld. De mededeling wordt geëvalueerd, geregistreerd en kan slechts plaatsvinden via een communicatiemiddel dat voldoet aan de geldende standaarden met het oog traceerbaarheid. De logging wordt voor een voldoende termijn bewaard, precies om de traceerbaarheid te kunnen gewaarborgd. Ook de evaluatie gebeurt aan de hand van criteria die in het uitvoeringsbesluit zijn vastgelegd.

E. Rechten van de betrokkene

57. Artikel 10.4 van het Ontwerp maakt de bekendmaking van (een deel van) de ontvangen persoonsgegevens aan de betrokkene of aan een derde afhankelijk van de voorafgaande schriftelijke toestemming van de verstrekende verdragsluitende partij. De GBA is van oordeel dat deze bepaling geen rekening houdt met de rechten van de betrokkene, zoals de informatieplicht in hoofde van de verwerkingsverantwoordelijke en recht op toegang tot de persoonsgegevens, zowel in het licht van de Richtlijn als van de AVG. Het ontbreekt het Ontwerp dus aan een uitwerking van deze rechten en de voorwaarden en omstandigheden van eventuele beperkingen op deze rechten. De aanvrager zal in dat verband tevens moeten rekening houden met de nakende omzettingwet.

Samenvattend

Uit wat voorafgaat blijkt dat de GBA een aantal fundamentele tekortkomingen bij Ontwerp heeft vastgesteld. Dit is het geval:

- op het vlak van de vereiste wettelijke basis voor de toegang van buitenlandse politiediensten tot de basis- en bijzondere gegevensbanken en ANPR-gegevens (randnummers 17-40) ;
- de onbepaaldheid van overheidsregisters en ontbreken van nationale wettelijke regeling inzake grensoverschrijdende toegang (randnummers 41-49);
- de onmogelijkheid om de proportionaliteit van de verwerking van de gegevens te beoordelen (randnummers 25, 44-48);
- de onduidelijkheid over de voorwaarden, modaliteiten en richtlijnen met betrekking tot de toegang tot de gegevensbanken (randnummers 50-53);
- de beveiliging van de communicatiemiddelen (randnummers 54-56).
- De rechten van de betrokkene (randnummer 57).

²¹ KB van 30 oktober 2015 betreffende de voorwaarden verbonden aan de mededeling van persoonsgegevens en informatie door de Belgische politiediensten aan de leden van Interpol en Interpol.

OM DEZE REDENEN

De Gegevensbeschermingsautoriteit

Brengt een **ongunstig** advies uit over het Ontwerp.

De wnd. Administrateur,

De Voorzitter,

(get.) An Machtens

(get.) Willem Debeuckelaere